

Степи лежать мов зачаровані,
Залиті сяйвом голубим.
Хмаринки, сонцем пересновані,
Пливуть і тануть, наче дим.

Ані шелесне вітер колоском,
Ані листком не ворухне.
Над степовим безмежним космосом
Стоїть безмов'я неземне.
